

ability test context must be specified enough. The specificity of a text relies on the specific knowledge and is not provided in the texts directly and requires analysis from the test user. However, for the purposes of differentiation language knowledge and background knowledge in terms of specific field testing is essential to understand learners skills with this respect (Douglas, 2000).

Overall, assessing English for specific purposes reveals that firstly characteristics of assessing English for specific purposes and secondly authenticity of the test, interaction between language and content knowledge should be analyzed and applied to meet the needs of the field.

References

1. Bachman, L. F. (2002). Some reflections on task-based language performance assessment . *Language Testing*, 453-476.
2. Buck, G. (2001). *Assessing listening*. The Edinburgh Building, Cambridge CB2 8RU, UK: Cambridge University Press
3. Byrnes, H. (2008). *Assessing content and knowledge*. In S. May, N. H. Hornberger, N. H. Hornberger, & E. Shohamy (Eds.), *Encyclopedia of language and education* (2nd ed., Vol. VII: Language Testing, pp. 37-52). Spring Street, New York, NY 10013, USA: Springer Science+Business Media LLC.
4. Douglas, D. (2000). *Assessing language for specific purposes*. Cambridge CB2 2RU, UK: Cambridge University Press.
5. Douglas, D. (2001). Language for specific purposes assessment criteria: where do they come from? *Language Testing*, 171-185.
6. Loughlin, K. O. (2008). *Assessment at the workplace*. In S. May, N. H. Hornberger, N. H. Hornberger, & E. Shohamy (Eds.), *Encyclopedia of language and education* (2nd ed., Vol. VII: Language Testing, pp. 69-80). Spring Street, New York, NY 10013, USA: Springer Science+ Business Media LLC.
7. McNamara, T. (1997, November). Problematizing content validity: the occupational English test (OET) as a measure of medical communication. *Melbourne Papers in Language Testing*, 19-43.
8. Purpura, J. E. (2008). *Assessing communicative language ability: Models and their components*. In S. May, N. H. Hornberger, N. H. Hornberger, & E. Shohamy (Eds.), *Encyclopedia of language and education* (2nd ed., Vol. VII: Language Testing, pp. 53-68). Spring Street, New York, NY 10013, USA: Springer Science+Business Media, LLC.
9. Reynolds, C. R., Livingston, R. B., & Willson, V. (2009). *Measurement and assessment in education* (2nd ed.). Texas: Pearson.
10. Skehan, P., & Foster, P. (1997). Task type and task processing conditions as influences on foreign language performance . *Language Teaching Research*, 185-211.
11. Spolsky, B. (2008). *Language assessment in historical and future perspective*. In S. May, N. H. Hornberger, N. H. Hornberger, & E. Shohamy (Eds.), *Encyclopedia of language and education* (Vol. VII: Language Testing, pp. 454-455). Spring Street, New York, NY 10013, USA: Springer Science+Business Media, LLC.

**Лариса Теремінко
аспірант, м. Київ**

До проблеми формування професійної мобільності фахівців з інженерії програмного забезпечення

Інтеграція людини в суспільстві та професійному середовищі значною мірою зумовлена професійною мобільністю. Недостатній рівень готовності до професійної

мобільності зменшує ділову активність, викликає невпевненість у своїх силах, заважає професійній реалізації. Професійна мобільність є невід'ємною складовою професійної компетентності та головною особистісною якістю успішного фахівця. Професійна мобільність є предметом дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, зокрема фахівців у сфері соціології, педагогіки та психології. Однак, аналіз психолого-педагогічних праць свідчить про те, що проблема формування готовності до професійної мобільності та її педагогічні умови в науковій літературі досліджені ще недостатньо.

Особливо актуальною проблема професійної мобільності є для фахівців, які працюють в галузі інформаційно-комп'ютерних технологій. Значна кількість працездатного населення зайнята у цій сфері, і потреба у фахівцях цієї галузі постійно зростає. Високі вимоги до професійних та особистісних якостей претендентів на вакантні посади, необхідність розв'язання складних професійних задач, готовність до постійного опанування нових методів та технологій розробки обумовлюють високу конкуренцію на ринку інформаційних технологій та специфіку підготовки фахівців зазначеної галузі.

Інженерія програмного забезпечення – це галузь знань, яка пов'язана з проектуванням, розробкою та супроводженням програмного забезпечення. Саме ці процеси є предметом професійної діяльності фахівців з інженерії програмного забезпечення. Систематична розробка і застосування технік, методів, засобів та технологій, які ведуть до створення надійного програмного забезпечення, потребують широкого розуміння принципів розробки та функціонування апаратного, програмного забезпечення та комунікацій.

Можемо зазначити, що професійна діяльність фахівця з інженерії програмного забезпечення є різноплановою та залежно від посади (програміст, лідер групи розробників, консультант, системний аналітик, адміністратор або менеджер проєктів) в тій чи іншій мірі поєднує в собі визначену С. Клімовим типологію: «людина - знакова система», «людина – людина» та «людина - техніка».

Майбутній фахівець з інженерії програмного забезпечення має швидко пристосовуватись до стрімких змін у своїй галузі, до швидкої зміни компаній та посад, постійної самоосвіти та вдосконалення своїх навичок впродовж життя, тобто мати готовність до професійної мобільності. Діяльність такого фахівця передбачає написання програмного забезпечення для різних предметних галузей, які потрібно швидко засвоювати, знання іноземної мови для роботи в конкурентному середовищі з великою кількістю відряджень, роботи з закордонними замовниками та колегами, написання та вивчення ділової документації.

Отже професійне становлення фахівця з інженерії програмного забезпечення неможливе без такої інтегративної якості особистості як професійна мобільність, що, на нашу думку, являє собою готовність та здатність адаптуватися до умов професійної діяльності, які постійно змінюються, вміння переключатися між різними методами розробки та реалізації програмного забезпечення, готовність до виконання різних посадових обов'язків в межах професійної діяльності, до постійної самоосвіти й самовдосконалення. Професійна мобільність передбачає готовність до постійного вивчення нових технологій, переходу на іншу посаду чи в іншу організацію. Навчання у вищому навчальному закладі має бути орієнтоване на формування готовності до професійної мобільності як головної складової професійної компетентності та ключової особистісної якості для успішної реалізації фахівця у майбутній професійній діяльності.